

MARATON Bachs store messe i h-moll er en krevende oppgave for alle involverte. Søndag ble verket fremført i Domkirken med Borg Domkor, orkesteret Barokkanerne og solister.

BEGGE F

Storslagen Bach-maraton i domkirken

Det er med en viss ærefrykt jeg går for å høre Johann Sebastian Bach (1685-1750) sitt siste, monumentale verk. Messen i h-moll fullførte han like før han døde, og fikk aldri høre det selv. Faktisk fikk ingen høre det i sin helhet før over hundre år senere da interessen for den gamle musikken igjen vokste frem. Allerede mot slutten av karrieren ble Bach ansett som gammel-dags, og med hans død var barokkepoken definitivt over.

Men musikken til den gamle mesteren var altså ikke død. – Da jeg fikk telefonen, tenkte jeg bare «yess!!!». For meg står denne og Matteus-pasjonen øverst på ønskelisten. De er begge mesterverk som spilles for sjelden, sprudlet vår lokale sangsolist Signe Sannem Lund (30) til FB etter konserten søndag kveld. Borg Domkor (tidligere Bachkor) har imidlertid lang

KONSERT

Messe i h-moll
av Johann Sebastian Bach
Borg Domkor og Barokkanerne
Dirigent: Tore Erik Mohn
Solister: Siri Karoline Thornhill (sopran), Signe Sannem Lund (alt), Martin Vanberg (tenor) og Halvor Kjerkreit (bass)
Fredrikstad domkirke
Ca 350 mennesker
ANMELDT AV
Ole-Morten Vestby

tradisjon for store oppgaver, og det er «bare» 11 år siden sist de satte opp h-moll-messen i Domkirken. Med seg hadde de sine faste følgesvenner på autentiske instrumenter i orkesteret Barokkanerne, og sangsolistene Siri Karoline Thornhill (sopran), Sannem Lund (alt), Martin Vanberg (tenor) og Halvor Kjerkreit (bass), alle ledet av dirigent og domkan-tor Tore Erik Mohn.

Messen er kort oppsummert en tonesetting av liturgien i den latinske messen. De forskjellige delene er skrevet over et stort tidsrom, men verket regnes likevel som høybarokk. Hver hoveddel består av en lang rekke sammenhørende småstykker med ulike instrumentbesetninger. Dermed må koret reise seg opp og ned, solister av og på scenen, og ekstra messingblåsere inn og ut. Her er storslagne utblåsing-inger med fullt orkester, og vakre, sarte passasjer med fløyte, continuo-orgel og en sangsolist. Musikken er tett-pakket, finurlig ornamentert, og korpartiene gjerne fem- eller seksstemt. Rett og slett en krevende musikalsk maraton for alle involverte. Også publikum. **Dette er tungt stoff**, som tross all sin detaljrikdom og spenn-ville noteverdier beveger seg sakte fremover. Messen er

mindre tilgjengelig enn andre av Bachs store korverk, men regnes som et referanseverk av kjennerne; en teoretisk og kompositorisk skattkiste. Komplexiteten er av en annen verden. Det er vanskelig å beholde klarheten og fokuset i et slikt kaleidoskopisk lydbilde, men koret lød disiplinert under Mohns stramme ledelse. Kanskje hjalp det at dirigenten brukte en svært utradisjonell koroppsetning, og splittet stemmegruppene i små enheter på to og to, fordelt utover podiet. Vi opplevde i hvert fall koret stort sett tydelig og presist med velbalansert, god klang. Mohn har løftet koret konsert for konsert, og spesielt herrene har kommet seg. Samspillet med barokkanerne var svært godt, og vi ble stadig sittende og nyte klangen fra trefløyten og oboen i original utforming, i livlig vekslning med de varme strykerne.

Det mest fascinerende med messen er den rike variasjonen. Hvordan Bach tok hvert eneste tekstledd i for eksempel trosbekjennelsen, og knyttet det til en forsterkende musikalsk idé. Dette er tonemaling nesten ord for ord, med mye symbolikk. Av de 25 «småstykkene» er det vanskelig å velge favoritter. Like vanskelig var det på søndag å velge en favorittsolist. Sangerne var usedvanlig heldig sammensatt og balanserte, en ung motvekt til den voksne korklangen. Men Signe Sannem Lund skal ha ekstra ros for den såre, og mørke arien Agnus Dei, det siste kromatiske og spenningsladde anslag før den mektige finalen på hele det to timer lange verket – en svært godt gjennomført maraton for kor. Ekstra honnør til koret for at de alltid lager et så proft og lærerikt programhefte! Det løfter opplevelsen for alle.

FLOTTE SOLISTER Korets egen Helga Johanne Størdal (til venstre) ga ekstra støtte til de vedsolistene Siri Karoline Thornhill og Signe Sannem Lund (til høyre).